

POSLOUCHEJ OHLÁŠKY, NEBO DOSTANEŠ KOULÍ!

- V zimním období jsou mše sv. v úterý, středu a čtvrtek přesunuty z kostela do kaple na faře.
- **Od 4. 2.** bude na dýšinské faře jednou za 14 dní vždy v úterý od 18:30 **pokračování Kurzů Alfa**. Jsou určeny především pro ty, kdo absolvovali Kurz Alfa, který skončil

před Vánoci a chtějí se dále účastnit promluv a diskusí nad křesťanskými tématy. Přijít mohou ale všichni, kdo si chtějí obnovit své vědomosti o křesťanství.

- **Ve středu 5. 2.** v 16:00 budeme v dýšinském kostele **uklízet vánoční výzdobu**. Kdo v tomto čase můžete, přijďte prosím pomoci
- **V neděli 9. 2.** – a pak vždy jednou za dva týdny - bude na dýšinské faře od 17:30 pokračování **kurzu karmelitánské modlitby** s Marií Ventovou z Plzně. V tyto dny nebude večerní adorace a nešpory.
- **V úterý 11. 2.** je památka **Panny Marie Lurdské**.
- Ve středu **12. 2.** nebude mše sv. z důvodu schůze na biskupství.
- Ve čtvrtek **13. 2.** bude další **setkání rodin**, které se tentokrát koná u **Havelků v Dýšině** (směr na Novou Huť, předposlední ulice vpravo před viaduktem – U Slévárny – poslední dům vpravo). Sraz je v 17:30, v 18:00 začíná program, v 19:30 končíme. Tématem povídání a diskuze bude růženec a křížová cesta.
- Z důvodu setkání rodin bude ve čtvrtek **13. 2. mše sv.** o půl hodiny dříve, **v 17:00**.
- V sobotu **15. 2.** a v neděli **16. 2.** bude v Měšťánské besedě v Plzni promítán vždy v 17:00 a v 19:00 dokumentární **film Poslední vrchol**, který vypráví o výborném knězi, který zahynul při horolezení. Film je prý velmi dobrý a stálo mnoho úsilí přesvědčit kompetentní lidi, aby byl promítán i v Plzni. Vstupenky je možno rezervovat na stránkách Měšťánské besedy.
- V neděli **16. 2.** bude v Druztové **nedělní koláč** – po mši sv. si můžete zakoupit buchtu s receptem, a tím přispět na práci poradny pro matky v tísní, v níž pracuje Manina Mentlová.
- V neděli **16. 2.** bude při mši sv. **pokřtěn** nový člen farnosti **Simon Hahn**.
- **Tábor farnosti pro děti** bude letos v termínu **20. – 26. 7.** na faře v Jesenici.
- **Postní duchovní obnova** naší farnosti na poutním místě **Lomec u Vodňan** bude tentokrát o víkend **7. – 9. 3.** Bude se začínat v pátek večer, končí v neděli po obědě. Bydlet budeme v klášteře šedých sester, které se i postarají o naši stravu.

PRAVIDELNÝ PROGRAM

DÝŠINA:

pondělí

- 18:00 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 17:00 - možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání nad biblí – fara

středa

- 17:30 – mše sv. (**12. mše sv. nebude**)

čtvrtek

- 17:30 – mše sv. (**13. mše sv. v 17:00**)

pátek

- 16:00 – setkání dětí – fara
- 17:15 – adorace, možnost zpovědi
- 18:00 – mše sv.
- 19:00 – setkání mládeže – fara

sobota

- 17:30 - mše sv.

neděle

- 11:00 – zpovídání - kostel (kromě 1. a 3. neděle v měsíci)
- 11:30 – mše sv.
- kafe po mši - fara
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv. 9:15 – kaple na návsi
- po ní: 1. neděle v měsíci: setkání nad biblí, 3. neděle: povídání u buchet

kontakt: P. Pavel Petrašovský
tel. 737 814 525
boyda@centrum.cz
www.farnostdysina.cz

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Dýšina
2. 2. 2014 – Uvedení Páně do chrámu

Nový hejtman

Volba nového hejtmána Plzeňského kraje vzbudila poměrně velkou diskuzi: může, nebo nemůže se stát hejtmánem člověk, který vystudoval Vysokou školu politickou ÚV KSČ, byl komunistickým funkcionářem a politrukem v předlistopadové armádě?

Nakonec se jím stal a médiím sdělil, že má čisté svědomí a že se řídí zákonem a že zákon mu nezakazuje tuto funkci zastávat. Ale o to více visí ve vzduchu otázka, zda všechno, co nám zákon nezakazuje, také smíme udělat. Něco přece není otázkou práva, ale slušnosti, ohleduplnosti a dobrých mravů.

Opravdu nechci osobu pana hejtmána za jeho minulost odsuzovat. Kladu si otázku, zda bych v té divné době obstál já, pokud bych se narodil o pár desetiletí dříve. Dokázal bych odolat tomu neustálému tlaku, který režim na člověka vyvíjel? Nebyl bych mezi kněžími, kteří začali spolupracovat s StB? A měl bych vůbec odvahu se nechat vysvětit na kněze? Nevím, opravdu nevím. Otázka nezni, jestli bychom měli panu Václavu Šlaisovi jeho minulost vyčítat, ale jestli by nebylo vhodné se pro obsazení funkce hejtmána poohlédnout po někom, kdo takovou minulostí neopývá.

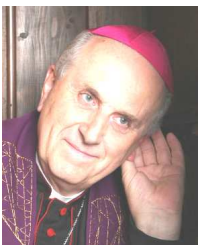
Zdá se mi, že je to všechno spíše otázka po stavu společnosti než po minulosti pan hejtmána. Koho vlastně ve vysokých funkcích chceme? Především dobré manažery a ekonomy, ty, kteří budou uzavírat výhodné smlouvy, nebo lidi, za jejichž životy stojí určité hodnoty? Co chceme, aby po dobrém hejtmánovi, premiérovi, ministrově či prezidentovi zůstalo? Stačí nám ekonomická prosperita, nebo chceme mít v čele společnosti i osobu, jíž si můžeme vážít? Je to důležité, nebo ne? O co více stojíme – o opravené chodníky a ulice, nebo o to, abychom vedle sebe jen nebydleli, ale něco společně sdíleli? Co má zůstat ve farnosti po faráři? Opravené kostely, rozjeté úspěšné akce, nebo vědomí, že měl někdo farnost rád a modlil se za ni?

Jako křesťané bychom měli mít v těchto otázkách jasno. Jestliže Ježíš přirovnává vstup bohatého do Božího království průchodem velblouda uchem jehly, jestliže tvrdíme, že Ježíšovo vítězství se odehrálo na kříži, pak zřejmě to nejdůležitější v našem kraji a státu nebude ekonomický růst.

Podle Ježíše jsou křesťané kvasem těsta, do něhož jsou zasazeni. Možná se hlásání evangelia neděje jenom tak, že přivádíme lidi do kostela a ke křtu, možná začíná mnohem dříve: tam, kde kolem sebe šíříme logiku evangelia: kříž má smysl, hodnoty jsou důležitější než úspěch a majetek, je smysluplné stát za pravdu a láskou, i když sklízí posměch. Kéž bychom kolem sebe uměli takto kvasit naši společnost. Kéž bychom mohli jako křesťané přispět k tomu, aby se lidé kolem nás více ptali, jaký je člověk, který stojí v našem čele, než na to, jestli zruší poplatky v nemocnici či podepíše výhodné smlouvy.

P. Pavel Petrašovský

Reakce na dopis biskupa

V pátek 17. ledna se na faře sešli ti, kteří chtěli přispět k diskusi naší diecéze nad dopisem biskupa, jenž se týká dvou problémů, jež pan biskup považuje za klíčové: úbytku věřících a nedostatku prostředků k financování diecéze po církevních restitucích.

Na základě debaty, která proběhla, vypracovala Manina Mentlová tento zápis, který byl za naši farnost zaslán na biskupství:

Ještě před oficiálním začátkem setkání (bez pana faráře a některých farníků) se účastníci vyjadřovali ke své farnosti. Jednomyslně se shodli na tom, že některé výroky otce biskupa zde neplatí, např. o úbytku věřících a ubývání mladé generace v kostele. Považují dokonce za možné, že by se tato farnost mohla stát v mnoha ohledech inspirací pro ostatní farnosti a to co se týče práce pana faráře, aktivit farnosti a její otevřenosti vůči nevěřícím, nepraktikujícím věřícím nebo věřícím z jiných církví. Farníci obdivně svou farnost mají rádi a váží si nabízených možností jak pro věřící (mše, adorace, čtení katechismu, kurzy karmelitánské modlitby, poutě, rekolekce, pravidelná setkávání rodin nad určitým tématem u některé rodiny doma, dětské dny, tábory pro děti) i akcí pro širokou veřejnost (koncerty, výtvarná odpoledne, divadlo, kino na půdě kostela, výroba keramického betlému pro získávání peněz pro adopci na dálku) a mnoha dalších. Farníci si uvědomují, že se to všechno dalo postupně do běhu s příchodem současného pana faráře. *(S tímto odstavcem samozřejmě pan farář nesouhlasí.)*

Samotná „legální“ diskuze se rozběhla po příchodu ostatních farníků a pana faráře a po společné modlitbě desátku růžence. Začali jsme debatovat nad prvním problémem současné církve – evangelizací. Vždy po přečtení určité části dopisu otce biskupa jsme nad tématem debatovali. Zde jsou shrnuty názory všech zúčastněných na nelehký úkol předávat radostnou zprávu nevěřícím v našem okolí:

Farníci se shodli, že otevřenost zdejší farnosti vůči okolnímu světu je velká (viz výše) a že akcí farností se účastí i stále těší počet nevěřících (i když pan farář se zamyslí nad malou účastí mládeže na pátečních setkáních mládeže). Otázka je, co má být dalším krokem – jak tyto lidi oslovit a předávat jim evangelium. Jednou z možností byly kurzy Alfa, které se nadmíru vydařily a budou mít od února pokračování. Také zde zazněl názor, že věci nelze uspěchat, že je dobré semínka sít a až po čase se třeba ukáže, jaký to mělo smysl.

Další názory: poskytovat při odchodu z kostela nebo z různých akcí nějaké (zatím nespecifikované) materiály k zamýšlení - nepřekážet svými postoji ostatním při vstupu do církve, svým chováním jim nebránit, neodpuzovat je ♦ Měřítkem evangelizace by neměl být výkon = úspěch (výrok O. Mádra: „Klidně ať církev zanikne, hlavně ať nezradí“). ♦ přednáška a diskuze M. O. Váchy – dobrý příklad evangelizace ♦ Nutný je osobní přístup, ne evangelizace „na povel“, masově. Lidé k víře a jejímu praktikování přicházejí často prostřednictvím osobního vztahu s věřícími, ke kterým získají důvěru. Odpovědnost za šíření víry nemá pouze kněz a zasvěcená povolání, ale každý věřící. Je třeba posilovat odhodlání víru nenásilně šířit ve svém okolí. ♦ inspirace jakýmsi farářem, který s farníky zpíval v hostinci ♦ Každý by měl dělat to, co má dělat – své povolání (kněz má sloužit mši, zpovídat apod., tzn. to, v čem je nezastupitelný, až pak jiné akce, podporovat ostatní v jejich povolání. Někdo je povolán k modlitbě, někdo ke službě, někdo k evangelizaci...). Někdy může být těžké zjistit právě to své povolání. Je dobré dělat, co můžeme a zbytek nechat na Pánu Bohu. ♦ Důležité je, co člověk vyzařuje a jaký je, pak jím mohou být lidé nějak osloveni – a mohou věřit tomu, co říká.

Co se týče problémů s financováním církve – ekonomie - po nastalých změnách (restituce a následné každoroční snižování finančního příspěvku na platy duchovních i laiků a změna způsobu financování provozu farnosti), se debata vyvíjela následně: Možnosti, které se jeví jako možná řešení, je poskytování základního příspěvku od diecéze a doplácení zbytku farníky - buď desátkem nebo pravidelnějšími příspěvky. Tato sbírka od farníků se může odvádět buď 1) diecézi, která by prostředky přerozdělovala farnostem nebo 2) farnost by dostávala menší příspěvek od diecéze a farníci by si dopláceli zbytek. Otázka tedy je, jestli si je farnost schopna svého faráře „zaplatit“. Probíraly se různé modely financování církví ze zahraničí, způsob financování neziskových organizací (přežijí hlavně ty organizace, které jsou financovány okruhem přispěvatelů, kteří mají k organizaci vztah). Také zaznělo srovnání s prvotní církví.

Dýšinským farníkům i panu farářem se jednoznačně jeví lepší druhý způsob – tedy aby si farnost svého faráře platila a to asi formou pravidelných sbírek. Farníci si myslí, že by svého faráře určitě zaplatili. No, snad

nám neumře hladu! (pozn. zapisovatele) Nejsme ale jako farnost ostrovem sami pro sebe, proto vyvstala otázka, jak na tom budou ty farnosti, kde je farníků velmi málo. Je důležité projevít solidaritu. Jako rozumný se zdá způsob vytvořit jakýsi fond, kam by „silnější“ farnosti přispívaly a z něho by se pomáhalo „slabším“ farnostem. (Systém placení si svého faráře se jeví dobrý i z důvodu, že může být motivací pro ty faráře, kteří by třeba pro farnosti mohli dělat více.)

Další názory, které zde zazněly: Nutné je hledat i úspory, nevyhazovat peníze zbytečně tam, kde to není nutné. ♦ Přednostně investovat do společenství, pak až do zachování církevních objektů. Objekty jsou ale stejně z větší části financovány ze státních a krajských dotací. ♦ Je dobré, aby financování bylo vícezdrojové – kombinace zdrojů (stát, farnosti, možná i menší část z vlastních zdrojů - nutné ještě promyslet - možná využití farní zahrady?, hodil by se i nějaký bohatý sponzor). Padla poznámka, že pro sponzory je dobré, že si 10% z případného daru mohou odečíst z daní. ♦ Další možností v zajištění financování farností se farníkům jeví obrácení Babiše či jiných miliardářů. ♦ Jsou jednou z možností financování poplatky za křty, svatby apod.? – Asi ne, většina se shodla na tom, že by tyto úkony měly být zadarmo a také je faktem, že jich moc není, tak by to situaci stejně neřešilo. ♦ Dobré je, aby bylo financování farnosti průhledné. Když jsou farníci informováni na co se přesně vybírá, raději přispějí. Nutná zpětná vazba, jak je na tom sbírka a na co přesně se peníze vydávají a jaký to má efekt. ♦ Je dobře podporovat dobrovolnou pomoc ve farnosti. Určití lidé se angažují více než druzí, ale to je asi přirozené. zapsala Manina Mentlová

Setkání dětí na faře

Při sobotním setkání dětí na faře (1. února) malovaly děti textilními barvami. Libuška přivezla různorodá tiskátka a děti vytvářely na tričkách i látkových pytlíčcích železnici, šnečí závody, podmořský svět i slunečnou oblohu. Také Pavel se účastnil, na tričko nakreslil ponorku Nautilus i s kapitánem Nemem a spoustou zvědavých rybiček.

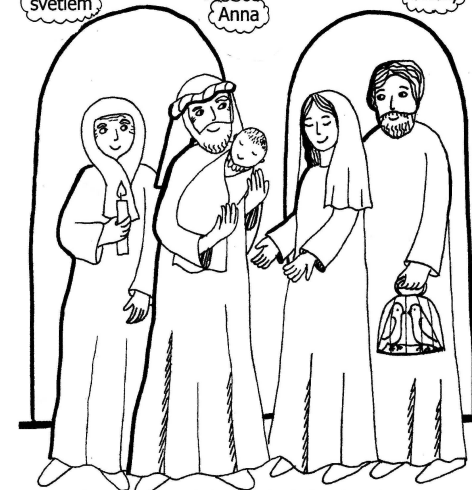
Před obědem jsme společně slavili mši. K obědu nám Pavla Hahnová připravila výbornou červenou omáčku a než se uvařily těstoviny, četl nám Pavel ze staré farní kroniky z roku 1836 o vysvěcení zvonů, krupobití a jiných událostech.

Po obědě jsme, hurá, běželi na zahradu postavit sněhuláka. Potom koulovačka a honička v bludišti, které jsme si vyšlapali ve sněhu. Prozkoumali jsme staré zemědělské stroje a pohybem kol probudili zmatené

Pro děti: Hromnice

chrámu Ježíška Simeon děkovala holoubátka
světlém Spasitele Anna svíčky

Doplň do textu správná slova a obrázek vybarvi!

Marie s Josefem šli do Jeruzaléma do _____, Nesli s sebou malého _____, protože bylo zvykem Hospodinu obětovat dvě _____. Najednou k nim přišel starý muž, jmenoval se _____. Byl to prorok a dlouhou toužil dítětko uvidět na vlastní oči. Vzal Ježíška do rukou a řekl: „Tohle dítě bude _____ pro všechny národy!“ Byla tam také stará žena, jmenovala se _____. Také ona se radovala a _____, že viděla _____.

Protože Simeon v chrámu nazval Ježíše „světlém světa“, posvěcují se v tento den při bohoslužbě _____.

mravence, kteří se pohybovali jako ve zpomaleném filmu. Ještě jsme se povozili na indiánských sáňkách z březových větví, trochu jsme se zahřáli na faře u svačiny a rozjeli se domů.

Veronika Petrlíková